

ikke, hvorfor der egentlig skal erlægges en saadan. Jeg troer ikke, at man kan mene, at den Mand, som vil give sig af med at drive denne Næring, skulde være mere paa- lideligt, naar han erlægges 150 Rd., end naar han kun kan erlægge en noget mindre Afgift. I det Hele kan jeg slet ikke forstaae, hvorfor man egentlig skal betale Noget for at maatte drive en Næring, som er i Statens og Borgernes Interesse. Det er ogsaa nok muligt, at den høie Udbetaling vil afholde Mange fra at løse Næringsbevøis, idet man da hellere vil lade det gaae paa den hidtil vante Vis, nemlig at handle uden Bevilling og løbe den Risiko engang imellem at blive idømt en lille Mulct af Postlittimesteren. Imidlertid er det jo Noget, der ikke kan ansøres som en Grund for at modsætte sig Loven; det er jo Noget, man kan tale sig til Rette om. Det forekommer mig underligt at høre, at en Lov som denne skulde opholdes, indtil vi muligens faae forelagt en Revision af Næringsloven. Dersom vi skulde opholde os efter saadanne større Reforme, troer jeg, man vilde komme til at vente længe. Det er ikke første Gang, at Kjøbstæderne forlange en Reform, en Indskrænkning; det have de gjort mangfoldige Gange før, om end maaskee ikke i den Grad, som nu er Tilfældet. Det viser sig imidlertid, hvor uholdbare disse Forlangender ere, naar de fremtræde i en bestemt Form. Forøvrigt kan jeg heller ikke indsee, hvorledes det egentlig kan samstemme med de stærke Udtalelser, vi hørte fra det ærede Medlem for 9de Kreds, om at Kjøbstæderne altid ville Friheden, naar de nu ville have en Revision af Næringsloven, naturligvis til Fordeel for Kjøbstæderne, men til Indskrænkning for Landet og Statens Beboere i det Hele. Intet er mere urimeligt end at forlange, at vi til Fordeel for Kjøbstæderne stadig skulde benytte Mellemandlere. Det er forunderligt at høre, at, naar en Mand paa Landet kjøber sit Brændevin hos en Brændeviinsbrænder, gaaer Kjøbmanden Glip af en Fordeel, som han efter Kjøbstædernes Mening er berettiget til. Man skulde naturligvis efter Kjøbstædernes Mening blive ved at give en Skilling eller to mere for Potten til Fordeel for Kjøbstadens Beboere. Naar saadanne Anstuelser

fremføres, faae vi et Begreb om, hvad Kjøbstædernes Frihedsfind egentlig har at sige. Jeg haaber, at dette Lovforslag vil gaae i Udvalg og saa faae vi jo Leilighed til nærmere at yttre os om denne Sag.

Brasch: Dersom den ærede sidste Taler vilde have gjort sig bekendt med de Indstillinger, der ere gjorte fra det Møde, som saa ofte har været nævnet, saa vilde han have gjort den Erfaring, at der ikke deri er Tale om Indskrænkninger af saadan Art, at de skulde være en Begunstigelse for Kjøbstæderne ligeoverfor Landet, men kun Tale om at overveie, om der ikke var visse Foranstaltninger, der kunde træffes til Gavn ikke blot for Kjøbstæderne, men for Landet i det Hele. Jeg vil henvisse det ærede Medlem til at læse disse Forhandlinger og skal her kun nævne et enkelt Punkt deri, som særlig er blevet accentueret, nemlig om der ikke kunde være Anledning til i større Omfang end tidligere at yde Bidrag til Skoler og navnlig til tekniske Skoler i Kjøbstæderne, hvorved der kunde fremkaldes et høiere Eving i Retning af de Virksomheder, der udfoldes i Kjøbstæderne. Fra hvad der er passeret i hele denne Sag, kan der altsaa ikke hentes noget Indicium for Kjøbstædernes Modstand mod liberale Foranstaltninger.

Judenrigsministeren: Jeg troer det rigtigst at udtale som min Anstuelse, at naar det Tryk, hvorunder Kjøbstæderne besværre de fleste Steder i Landet lide, er saa betydeligt, saa fortjener det Anerkjendelse, naar Forhandlingerne paa Mødet i Odense af Kjøbstædernes Delegerede have været førte med en saadan Moderation, som Tilfældet har været, og at det Andragende, som de have indsendt til Regeringen, er blevet affattet saaledes, som det er; men jeg maa dog derhos udtale, at jeg for en Deel kan slutte mig til de Ytringer, som jeg hørte af den ærede Landsthingsmand ved Siden af mig (Fischer). Jeg troer ikke, hans Udtalelser ere ganske ugrundede; det staaer vist ikke Kjøbstæderne ganske klart, jeg vil ikke sige, hvad de ønske, men hvad de troe, der kan naaes, og jeg har den